

[Helge Sander]

i salen. Hvad hvis de fem pludselig fandt på at foretage sig et eller andet og bad om at få orlov på samme tid, fordi de alle sammen havde været her mere end syv år? Hvad skulle der så ske med vores forhandlinger? Man kan ikke tage en hvilken som helst ind på så speciel en plads. Den slags pladser er der jo masser af i vort samfund i dag. Det er det, der er forskellen fra den tidsalder, hr. Aage Frandsen tilsyneladende lever i.

Aage Frandsen (SF):

Til hr. Jan Petersen vil jeg sige, at da vi fremsatte forslaget, var vi ikke klar over, at regeringen ville holde en konference den 23. marts. Vores forslag er fremsat den 23. februar. Jeg ser i avisen den 8. marts, at regeringen vil holde en konference.

Jeg har også forståelse for, at ministeren ikke vil sige noget som helst om, hvad regeringen vil, for det skal siges på den konference. Det ved jeg godt. Ministeren skulle også sige noget den 8. marts, så man kunne rydde forsiden af Politiken. Jeg går ud fra, at det er sådan, det er. Jeg må så tage til efterretning, at vi ikke må få noget som helst at vide i dag om, hvad regeringen vil, og heller ikke, hvad Socialdemokratiet vil, men jeg er helt fortrøstningsfuld over for, hvad de vil senere hen. Selv om der ikke er givet et eneste løfte i dag, er jeg klar over, hvor det bærer hen. For det her er jo et af de områder, hvor vi kan sige, at vi har tiden med os.

Der er nogle områder, hvor tiden har arbejdet imod os, det indrømmer jeg blankt, men her arbejder den med os. Så jeg er fortrøstningsfuld og har også, som jeg sagde før, forståelse for, at jeg ikke rigtig får noget at vide i dag. Jeg synes selvfølgelig, det er trist, at jeg ikke får noget at vide i dag.

Så til hr. Helge Sander. Det glæder mig trods alt, at hr. Helge Sander godt kunne forstå, at en arbejdsplads, der havde turnusordning med 100 eller 110 medarbejdere, godt kunne fungere. Ifølge hr. Helge Sanders tankegang duer de nuværende ordninger – forældreorlov og uddannelsesorlov – jo heller ikke. Der risikerer man også, at der er nogle, der beder om orlov. Så kan hr. Helge Sander sige, at man kan nedlægge veto fra arbejdsgiverens side. Det er også det, vi har set, og derfor duer det nemlig ikke.

Der er kun meget, meget få inden for den private sektor, der har fået orlov, og det er ikke, fordi de ikke gerne vil have det, men det er, fordi arbejdsgiveren nedlægger veto. Det er da klart, at det giver nogle problemer. Tilværelsen er en gang imellem lidt med problemer. Men hvis man vil have noget ordentligt igennem, må man også acceptere problemerne indimellem. Hvis der ikke var problemer, hvad skulle vi så få tiden til at gå med?

Jeg er helt fortrøstningsfuld over for, at masser af virksomheder kan finde ud af at løse det her. Man kan nemt nævne en enkelt virksomhed, hvor det vil give problemer. På tusindvis af arbejdspladser kan de sagtens finde ud af det her. Jeg er helt sikker på, at når vi engang til efteråret får vedtaget dette her – muligvis mod Venstres stemme – får man fra nytår 1994 nogle glimrende ordninger igennem.

(Kort bemærkning).

Helge Sander (V):

Jeg har aldrig sagt, at det var problemfrit med 110 medarbejdere, men jeg har sagt, at det selvfølgelig er lettere end dér, hvor der er fem.

Hr. Aage Frandsen siger henkastet, at problemer skal der jo være. Jeg vil godt have lov til at sige: Vi har betydelig flere virksomheder, der har fem ansatte, end der har 110. Og der er betydelig flere virksomheder, tror jeg, end hr. Aage Frandsen forestiller sig, hvor man ikke kan undvære en medarbejder, fordi produktionen og arbejdstilrettelæggelsen de fleste steder er af en sådan art, at der er tale om ikke bare én nøglemedarbejder, men mange.

Derfor er jeg overbevist om, at hr. Aage Frandsen bliver nødt til at gå ud og tale også med dem, der leder og fordeler arbejdet, hvis det er således, at han vil have et reelt billede af, hvordan virkelighedens verden er i Danmark 1993. For det, der er blevet tegnet heroppefra i dag, er så forkert, at det vil give langt flere problemer og langt flere ledige, og man bliver simpelt hen nødt til at lukke de virksomheder, hvis medarbejderne kommer og siger: Nu er jeg væk det næste halve år.

Den går ikke.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Kun den bemærkning, at det åbenbart er så-